

Není jisté, bude-li na konci této fáze v neděli na mši svaté více lidí, i když zkušenosti ukazují, že tomu tak prakticky vždycky je, ale v každém případě ti, kteří se budou účastnit, nebudou jen účastni, ale budou účastni zbožně. Nebudou možná přistupovat k svátosti smíření častěji, ale obnova jejich života půjde do větší hloubky. Podobná „ale“ lze očekávat v celé šíři života lidí v církvi.

Svatá Anežka Česká

Marie Dolistová

Uchopila jsi kliku pootevřených dveří milosti

a vstoupila

Ve změti hlasů královského dvora

zaslechla Hlas jediný

Místo vůně voňavek a pomád jsi zvolila vůni

oltářů a pach špitálů

Místo ryku a halasu hlučných zábav

kontemplativní ticho věčnosti

Ne císaře muže, svatební šat a střevíce

nýbrž svá chodidla jsi vložila do Ježíšových stop

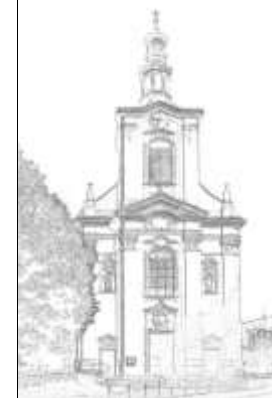
svou dlaň do Jeho dlaně

VÁCLAV

Č. 29 (2019)

17. 11. 2019

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2
410 02 Lovosice
web: farnostlovosice.cz

33. neděle v mezidobí

BOHOSLUŽBY BĚHEM TÝDNE:

LOVOSICE

Kostel sv. Václava

Ne - v 9.30

Út - 17.30

St, Čt - 8:00

Pá - v 16.30

Modlitební skupina

Út 16.30

Okolní kostely vždy 8:00

1. ne v měsíci	Lukavec
2. ne v měsíci	Medvědice
3. ne v měsíci	Sulejovice
4. ne v měsíci	Velemín
5. ne v měsíci	-----

Mše DD Milešov

Pá - 9:30

Náboženství pro školní děti

úterý 14:30 - 15:30 a 15:30 - 16:30 **tento týden nebude.**

Tradiční Farní kavárna tento týden nebude.

Aktuality:

- tento týden **v úterý nebude náboženství ani mše svatá** ostatní mše budou v obvyklém pořádku.
- Mše svaté, které si přejete odsloužit za své úmysly, se zapisují v sakristii.
- příští neděli **24.11.19 8:00** bude mimořádně **poutní mše sv. v Medvědicích** - mše ve Velemíně **nebude**
- ČBK spustila web s programem výchovy ke zralé lásce postránců citové a sexuální: **citovavychova.cz**

Farnost dnes a zítra - Jaromír Neugebauer

Kapitola 4. Cíl cesty a dílčí fáze

Konečným cílem snahy o obnovu farnosti je společenství všech pokřtěných, kteří v ní žijí. Jednají podle požadavků a doporučení církve a svým životem a činností mají vliv na své prostředí. Farní obec by měla být tak přitažlivá, že odmítnutí podobného způsobu života by bylo jen důsledkem osobní zatvrzelosti.

Takový stav se zdá být nedosažitelný a možná je v tomto čase i nereálný. To odrazuje od pokusu cíle dosáhnout. Proto zde uvádíme tři fáze prvního úseku cesty, které dosažitelné jsou. Důležité je, že nastoupená cesta směřuje ke konečnému cíli. Jak nebo zda vůbec bude cesta pokračovat je věcí Božího záměru a ochoty budoucích generací obětovat pro tento záměr čas i námahu.

Cíl

Cílem prvního úseku cesty je farnost, jejíž členové pokládají za směrnici svého života evangelium a stále sbližují své jednání s jeho zásadami. K tomu využívají prostředků, které jim nabízí církve, prohlubují svůj vztah k farnosti, diecézi i církvi jako celku a v jednotě s hierarchií jsou apoštoly tam, kde je třeba. I to je velmi náročné, jak ukazují zkušenosti. Ve farnostech, které se touto cestou daly, za okolností příznivějších než máme tady a teď trval tento úsek více než 25 let. Je však třeba si uvědomit, že nelze předpokládat, že by se okolnosti zlepšily bez naší snahy. Naopak odklad by způsobil, že cesta bude ještě těžší a delší.

Tyto představy jistě nejsou povzbudivé, ale musíme si uvědomit, že cíl navržené cesty je Boží záměr, protože nám to potvrzuje učení církve. A pro to, co je Božím záměrem, můžeme jistě počítat s Boží pomocí. Je to spíš obráceně: Bůh chce tento záměr realizovat a čeká jen na naši ochotu, protože bez ní své dílo nezačíná.

Tento úsek se ještě dělí na tři fáze: posilování bratrství v obci, evangelizace (to jest promítnutí evangelia do postojů i jednání oslovených) a zapojení lidu do plného života v církvi.

Bratrství

Mezilidské vztahy bohužel nejsou ideální ani mezi

věřícími. Chceme-li, aby farnost křesťansky žila, je prokazování bliženské lásky základním požadavkem. Čím více se život v této oblasti blíží Kristovým požadavkům, tím více roste osobní život věřících i jejich vztah k farnosti, jsou schopnější evangelizovat a jejich evangelizace je věrohodnější. Evangelium nám říká jasně, jak máme smýšlet: mít lásku i k těm, kteří mi lásku neprokazují, dokonce k ne-přátelům, vzájemně si odpouštět prohřešky, zapomínat na vlastní tužby apod.

Je pravda, že značná část toho, oč se v této fázi snažíme, patří do přirozeného řádu. Pokud by se pastorační práce týkala pouze rozvíjení bratrství, šlo by o degradaci působení církve. Vynechat tuto složku však je zcela nemožné, zvláště podaří-li se pastoračně působit i na lidi, kteří prakticky ne-měli žádný kontakt s církví. Představme si vězně, potrestaného za závažný zločin, který se Božím zásahem změnil a chce žít podle evangelia. Je třeba ho vést, ale jistě mu nedáme spisy sv. Jana od Kříže, protože by mu to způsobilo v jeho myšlení zmatek a získal by o víře falešné představy. Podobně, i když v menší míře, dopadá působení na věřící, setrvává-li jen v oblasti vztahu k Bohu a opomíjí-li důsledky tohoto vztahu na postoj k lidem. Proto i tato etapa cesty v první fázi klade důraz na bratrství. Podaří-li se přizvat lidi, které z kostela neznáme, pokoušíme se jen o to, aby odkládali nevraživost vůči jednotlivcům nebo skupinám lidí, ověřovali si, že dávat bez naděje na odplatu vede k radosti, jakou dříve neznali apod. Na hlubší věci, jako je moudrost a síla evangelia, nutnost vykoupení a Kristovy dary církvi, je všeobecně řečeno, ještě čas, i když musíme brát v úvahu i výjimky a přistupovat k nim individuálně.

Pokud to jen trochu jde, vytváří se ve farnosti malé skupiny rodin, v nichž se bratrství prožívá daleko silněji a kde se lidé cvičí v tom, aby si odpouštěli a dávali si přednost.

Evangelizace

V druhé fázi se odvoláváme na evangelium v tom, co jsme v první fázi prováděli prakticky. Do dění vstupuje závažnost i závaznost osoby Ježíše Krista.

Lidé postupně chápou, že principy obsažené v Písmu jsou také návodem, jak řešit otázky věcí veřejných a jak by každý podle svých možností měl taková řešení prosazovat.

Jádrem této fáze je seznamování se s Biblií a především s Novým zákonem. Toto seznamování musí jít samozřejmě do hloubky a musí vést ke změně postojů i jednání. Vztahy k lidem dostávají nový rozměr tím, že vycházejí ze vztahu k Bohu. Zdůrazní se univerzálnost lásky, tedy lásky i k nepřijemným a nepřátelským lidem. Ovocem opravdového přijetí Písma je důvěra v Boží vedení, vnitřní pokoj a radost. Tohoto zážitku je třeba dosáhnout a upozornit na něj.

Seznámení s evangeliem není možné bez střetu s úhelným kamenem, kterým je Ježíš. On není jen autorem myšlenek, které jsou v Novém zákoně obsaženy, je také tím, kdo tímto způsobem žil a kdo umožnil všem, kteří ho přijali, vztah s Bohem podobný tomu, jaký měl on sám. Ale on není jen Boží Syn, je Otcí rovný v podstatě, v moci i slávě. Tuto část zvěsti je třeba podávat obzvláště opatrně a jemně a s důvěrou v Boží pomoc.

Vzdálenějším cílem je také šíření důsledků evangelia do celé obce (příp. národa) co nejširším okruhem lidí. Začínáme ovšem šířením víry jen výjimečně a jen těmi, kteří jsou na patřičné úrovni. Musíme si však též uvědomit, že podaří-li se prokázat, že odstranění konkrétní nesnáze v obci právě podle evangelia je optimální řešení, je to již také evangelizace.

Farníci, kteří se v první fázi spojili do rodinných skupin, se seznamují s evangeliem také společně. Zkušenost z dějin i současnosti jednoznačně ukazují, že přijetí a vstřebání evangelia jde do větší hloubky, děje-li se v bratrském společenství.

Zapojení lidu do života v církvi

Třetí fáze má dovést věřící k životu s církví. Prakticky to znamená pochopení, přijetí a ocenění hierarchické struktury církve a pochopení, ocenění a přijímání darů, které církve skrze hierarchii věřícím poskytuje: apoštolské učení a svátosti. S tím je neoddelitelně spojeno přijetí vlastního poslání pro svět tak, jak je poslána celá církev.